

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо удосконалення положень про судовий контроль
за виконанням судових рішень

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) частину першу статті 135 доповнити абзацом сьомим такого змісту:

"Під час здійснення судового контролю за виконанням судового рішення суд може стягнути в дохід державного бюджету з відповідача, боржника чи їх керівників (якщо відповідачем, боржником є юридична особа) штраф у сумі від двадцяти до сорока розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб";

2) частину першу статті 237 доповнити пунктом 5¹ такого змісту:

"5¹) чи є підстави для здійснення судового контролю, передбаченого частиною п'ятою статті 345¹ цього Кодексу";

3) частину шосту статті 238 доповнити пунктом 5¹ такого змісту:

"5¹) здійснення судового контролю, передбаченого частиною п'ятою статті 345¹ цього Кодексу";

4) частину першу статті 255 доповнити пунктами 36 і 37 такого змісту:

"36) про відмову у задоволенні заяви про зобов'язання боржника подати звіт про виконання судового рішення;

37) про прийняття або відмову у прийнятті звіту боржника про виконання судового рішення";

5) частину першу статті 328 доповнити абзацом другим такого змісту:

"Якщо судове рішення, на підставі якого видано виконавчий документ, чи рішення, що підлягає виконанню, набрало законної сили, то відсутність матеріалів судової справи у зв'язку з їх витребуванням судом апеляційної чи касаційної інстанції не перешкоджає розгляду заяви, передбаченої абзацом першим цієї частини, крім випадку зупинення виконання судового рішення судом касаційної інстанції або зупинення виконавчого провадження";

б) у статті 331:

частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:

"Якщо судове рішення, на підставі якого видано виконавчий документ, чи рішення, що підлягає виконанню, набрало законної сили, то відсутність матеріалів судової справи у зв'язку з їх витребуванням судом апеляційної чи касаційної інстанції не перешкоджає розгляду заяви, передбаченої абзацом першим цієї частини, крім випадку зупинення виконання судового рішення судом касаційної інстанції або зупинення виконавчого провадження";

у частині другій слово "десятиденний" замінити словом "двадцятиденний";

частину третю доповнити абзацами другим і третім такого змісту:

"Невиконання боржником судового рішення про зобов'язання вчинити певні дії щодо майна стягувача або майна, присудженого на користь стягувача, протягом двох місяців з дня винесення постанови про відкриття виконавчого провадження за заявою стягувача є самостійною підставою для зміни способу і порядку виконання такого судового рішення шляхом стягнення з боржника суми вартості відповідного майна, крім випадків, коли стягувач перешкоджає провадженню виконавчих дій, вартість майна неможливо визначити або майно відповідно до закону не може оцінюватися.

Вартість майна визначається відповідно до вимог Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні";

7) статтю 339 викласти в такій редакції:

"Стаття 339. Судовий контроль за виконанням судових рішень у господарських справах

1. Судовий контроль за виконанням судових рішень у господарських справах здійснює суд, який розглянув справу як суд першої інстанції.

2. Суд може здійснювати судовий контроль за виконанням судового рішення у порядку, встановленому цим розділом";

8) доповнити статтею 339¹ такого змісту:

"Стаття 339¹. Право на звернення із скаргою до суду

1. Сторони виконавчого провадження мають право звернутися до суду із скаргою, якщо вважають, що рішенням, дією або бездіяльністю державного

виконавця чи іншої посадової особи органу державної виконавчої служби або приватного виконавця під час виконання судового рішення, ухваленого відповідно до цього Кодексу, порушено їхні права";

9) статтю 340 викласти в такій редакції:

"Стаття 340. Подання скарги та прийняття її до розгляду

1. Скарга подається стороною виконавчого провадження до суду, який розглянув справу як суд першої інстанції.

2. Скарга подається в письмовій формі і підписується стороною виконавчого провадження, її представником або іншою особою, якій законом надано право звертатися до суду в інтересах іншої особи.

3. Скарга повинна містити:

1) найменування суду першої інстанції, до якого подається скарга;

2) повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) (для фізичних осіб) особи, яка подає скаргу, її місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України (для юридичних осіб, зареєстрованих за законодавством України), реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб) за його наявності або номер і серію паспорта для фізичних осіб – громадян України, номери засобів зв'язку та електронної пошти (за наявності), відомості про наявність або відсутність електронного кабінету;

3) повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) (для фізичних осіб) інших учасників справи, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), відомості про наявність або відсутність електронного кабінету;

4) ім'я (прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) державного виконавця чи іншої посадової особи органу державної виконавчої служби або приватного виконавця, рішення, дія чи бездіяльність яких оскаржуються;

5) ідентифікатор для повного доступу до інформації про виконавче провадження;

6) номер справи, в якій видано виконавчий документ, реквізити виконавчого документа;

7) дату, коли особа, яка подає скаргу, дізналася про порушення її прав внаслідок ухвалення оскаржуваних рішень, вчинення дій чи бездіяльності державного виконавця чи іншої посадової особи органу державної виконавчої служби або приватного виконавця;

8) зміст оскаржуваних рішень, дій чи бездіяльності та посилання на порушену норму закону;

9) викладення обставин, якими особа, яка подає скаргу, обґрунтовує свої вимоги;

10) перелік документів та інших матеріалів, що додаються до скарги.

4. До скарги додаються:

1) довіреність або інший документ, що посвідчує повноваження представника, якщо скарга подана представником і такі документи раніше не подавалися;

2) докази направлення копій скарги та доданих до неї матеріалів іншим учасникам справи з урахуванням положень статті 42 цього Кодексу.

5. Суд, встановивши, що скаргу подано без додержання вимог частин третьої та/або четвертої цієї статті, повертає її скаржнику без розгляду протягом чотирьох днів після її надходження до суду.

6. Про прийняття скарги до розгляду суд постановляє ухвалу та повідомляє відповідний орган державної виконавчої служби, приватного виконавця не пізніше наступного робочого дня після прийняття її до розгляду.

7. Якщо судове рішення, на підставі якого видано виконавчий документ, чи рішення, яке підлягає виконанню, набрало законної сили, то відсутність матеріалів судової справи у зв'язку з їх витребуванням судом апеляційної чи касаційної інстанції не перешкоджає розгляду відповідної скарги, крім випадку зупинення виконання судового рішення судом касаційної інстанції або зупинення виконавчого провадження";

10) частину другу статті 341 викласти в такій редакції:

"2. Пропущений строк для подання скарги може бути поновлено судом за наявності поважних причин його пропуску на підставі клопотання особи, яка подає скаргу, що має бути заявлено одночасно зі скаргою.

У разі подання скарги з пропуском строку і за відсутності поважних причин для його поновлення та клопотання особи, яка подає скаргу, така скарга залишається судом без розгляду";

11) частину першу статті 342 викласти в такій редакції:

"1. Скарга розглядається у двадцятиденний строк з дня прийняття її до розгляду у судовому засіданні за участю стягувача, боржника і державного виконавця або іншої посадової особи органу державної виконавчої служби чи приватного виконавця, рішення, дія чи бездіяльність яких оскаржуються.

У виняткових випадках для належної підготовки справи до розгляду цей строк може бути продовжений не більше ніж на двадцять днів за вмотивованим клопотанням однієї зі сторін або за ініціативою суду";

12) частину другу статті 343 викласти в такій редакції:

"2. У разі встановлення обґрунтованості скарги суд скасовує оскаржувані рішення та визнає дії чи бездіяльність неправомірними і зобов'язує державного виконавця або іншу посадову особу органу державної виконавчої служби, приватного виконавця усунути порушення (поновити порушене право заявника)";

13) розділ VI доповнити статтями 345¹–345⁴ такого змісту:

"Стаття 345¹. Заява про зобов'язання подати звіт про виконання судового рішення

1. Суд, який розглянув справу як суд першої інстанції, за письмовою заявою стягувача може зобов'язати боржника подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення у господарських справах:

1) про захист ділової репутації;

2) що виникають з відносин, пов'язаних із захистом економічної конкуренції, обмеженням монополізму в господарській діяльності, захистом від недобросовісної конкуренції;

3) в інших спорах немайнового характеру.

2. Стягувач може звернутися до суду із заявою, передбаченою частиною першою цієї статті, в разі невиконання боржником судового рішення та за умови відкриття виконавчого провадження.

Якщо судові рішення набрало законної сили, то відсутність матеріалів судової справи у зв'язку з їх витребуванням судом апеляційної чи касаційної інстанції не перешкоджає розгляду заяви, крім випадку зупинення виконання судового рішення судом касаційної інстанції або зупинення виконавчого провадження.

3. У заяві обов'язково зазначається ідентифікатор для повного доступу до інформації про виконавче провадження.

4. Якщо боржником, який не виконує судові рішення, є орган державної влади, орган місцевого самоврядування, суб'єкт господарювання державного або комунального сектору економіки, суд за письмовою заявою стягувача та за умови відкриття виконавчого провадження зобов'язує такого боржника подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення незалежно від характеру спору.

5. Якщо відповідачем є орган державної влади, орган місцевого самоврядування, суб'єкт господарювання державного або комунального сектору економіки, суд під час ухвалення рішення суду за письмовою заявою позивача може зобов'язати такого відповідача подати у встановлений судом строк звіт про виконання такого рішення незалежно від характеру спору.

Перебіг строку для подання звіту починається з дня набрання законної сили рішенням суду. Такий звіт розглядається за правилами статей 345³ і 345⁴ цього Кодексу.

Заява, передбачена абзацом першим цієї частини, може бути подана не пізніше завершення судових дебатів, а якщо справа розглядається в порядку спрощеного позовного провадження – не пізніше тридцяти днів з дня відкриття провадження у справі.

Стаття 345². Розгляд заяви про зобов'язання подати звіт про виконання судового рішення

1. Суд розглядає заяву про зобов'язання боржника подати звіт про виконання судового рішення (крім заяви, передбаченої частиною п'ятою статті 345¹ цього Кодексу) протягом десяти днів з дня її надходження в порядку письмового провадження, а за ініціативою суду чи клопотанням заявника – у судовому засіданні за правилами статті 342 цього Кодексу.

2. За наслідками розгляду заяви суд постановляє ухвалу про її задоволення або відмову у задоволенні та зобов'язання боржника подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення.

3. Встановлений судом строк для подання звіту про виконання судового рішення має бути достатнім для його підготовки. Достатнім є строк, який становить не менше десяти календарних днів з дня отримання боржником відповідної ухвали та не перевищує трьох місяців.

4. Суд може зобов'язати подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення особисто керівника боржника, якщо боржник є юридичною особою.

5. Ухвалу суду про відмову у задоволенні заяви може бути оскаржено в апеляційному порядку до суду апеляційної інстанції. Постанова суду апеляційної інстанції за результатами перегляду ухвали є остаточною і оскарженню не підлягає.

6. Ухвала суду про задоволення заяви та зобов'язання боржника подати звіт про виконання судового рішення є остаточною і оскарженню не підлягає. Заперечення на таку ухвалу включаються до апеляційної скарги на судові рішення, передбачене частиною першою статті 345⁴ цього Кодексу.

Стаття 345³. Розгляд звіту про виконання судового рішення

1. Суд розглядає звіт про виконання судового рішення протягом десяти днів з дня його надходження в порядку письмового провадження, а за ініціативою суду чи клопотанням сторін – у судовому засіданні за правилами статті 342 цього Кодексу.

2. Звіт боржника про виконання судового рішення має містити:

1) найменування суду, до якого подається звіт;

2) повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) (для фізичних осіб) особи, яка подає звіт, її місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України (для юридичних осіб, зареєстрованих за законодавством України), реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб) за його наявності або номер і серію паспорта для фізичних осіб – громадян України, номери засобів зв'язку та електронної пошти (за наявності), відомості про наявність або відсутність електронного кабінету;

3) повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) (для фізичних осіб) інших учасників справи, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб);

4) номер справи, в межах якої ухвалено відповідне судове рішення;

5) відомості про виконання боржником судового рішення, строк, порядок та спосіб його виконання;

6) у разі невиконання судового рішення: орієнтовні строки виконання такого рішення та їх обґрунтування; відомості про те, чи існують обставини, які ускладнюють виконання судового рішення боржником, які заходи вжито та вживаються боржником для їх усунення;

7) перелік документів та інших матеріалів, що додаються до звіту та підтверджують обставини, зазначені у ньому.

3. До звіту додаються:

1) довіреність або інший документ, що посвідчує повноваження представника, якщо звіт поданий представником і такі документи раніше не подавалися;

2) докази направлення копій звіту та доданих до нього матеріалів іншим учасникам справи з урахуванням положень статті 42 цього Кодексу.

Стаття 345⁴. Рішення за наслідками розгляду звіту про виконання судового рішення

1. За наслідками розгляду звіту боржника суд постановляє ухвалу про прийняття або відмову у прийнятті звіту, яку може бути оскаржено в апеляційному порядку за правилами частини п'ятої статті 345² цього Кодексу.

Оскарження ухвали суду не зупиняє її виконання.

2. Суд відмовляє у прийнятті звіту, якщо боржником не наведено обґрунтовані обставини, які ускладнюють виконання судового рішення, або заходи, які вживаються боржником для виконання судового рішення, на переконання суду, є недостатніми для своєчасного та повного виконання судового рішення.

Суд також відмовляє у прийнятті звіту, якщо звіт подано без додержання вимог частин другої та/або третьої статті 345³ цього Кодексу.

3. У разі постановлення ухвали про відмову у прийнятті звіту суд застосовує до боржника захід процесуального примусу у виді штрафу, а також може додатково встановити новий строк для подання звіту відповідно до частини третьої статті 345² цього Кодексу або за власною ініціативою розглянути питання про зміну способу і порядку виконання судового рішення.

4. Суд застосовує до боржника захід процесуального примусу у виді штрафу за правилами статті 135 цього Кодексу.

Якщо боржником є юридична особа та суд зобов'язав подати звіт про виконання судового рішення особисто керівника боржника, захід процесуального примусу у виді штрафу застосовується до такого керівника.

5. Суд розглядає питання про зміну способу і порядку виконання судового рішення за правилами статті 331 цього Кодексу.

6. У разі неподання звіту у строк, встановлений судом, або у разі подання звіту з порушенням такого строку та за відсутності поважних причин, які унеможливили його вчасне подання, суд встановлює новий строк для подання звіту відповідно до частини третьої статті 345² цього Кодексу, а також застосовує до такого боржника захід процесуального примусу у виді штрафу.

7. Якщо суд прийняв звіт про виконання судового рішення, але боржником судові рішення виконано не в повному обсязі, суд одночасно встановлює новий строк для подання звіту відповідно до частини третьої статті 345² цього Кодексу".

2. У Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) частину першу статті 148 доповнити абзацом сьомим такого змісту:

"Під час здійснення судового контролю за виконанням судового рішення суд може стягнути в дохід державного бюджету з відповідача, боржника чи їх керівників (якщо відповідач, боржник є юридичною особою) штраф у сумі від двадцяти до сорока розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб";

2) частину першу статті 264 доповнити пунктом 7¹ такого змісту:

"7¹) чи є підстави для здійснення судового контролю, передбаченого частинами п'ятою, шостою статті 453¹ цього Кодексу";

3) частину сьому статті 265 доповнити пунктом 5¹ такого змісту:

"5¹) здійснення судового контролю, передбаченого частинами п'ятою, шостою статті 453¹ цього Кодексу";

4) частину першу статті 353 доповнити пунктами 42 і 43 такого змісту:

"42) відмови у задоволенні заяви про зобов'язання боржника подати звіт про виконання судового рішення";

43) прийняття або відмови у прийнятті звіту боржника про виконання судового рішення";

5) частину першу статті 432 доповнити абзацом другим такого змісту:

"Якщо судове рішення, на підставі якого видано виконавчий документ, чи рішення, яке підлягає виконанню, набрало законної сили, то відсутність матеріалів судової справи у зв'язку з їх витребуванням судом апеляційної або касаційної інстанції не перешкоджає розгляду заяви, передбаченої абзацом першим цієї частини, крім випадку зупинення виконання судового рішення судом касаційної інстанції або зупинення виконавчого провадження";

б) у статті 435:

частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:

"Якщо судове рішення, на підставі якого видано виконавчий документ, чи рішення, яке підлягає виконанню, набрало законної сили, то відсутність матеріалів судової справи у зв'язку з їх витребуванням судом апеляційної або касаційної інстанції не перешкоджає розгляду заяви, передбаченої абзацом першим цієї частини, крім випадку зупинення виконання судового рішення судом касаційної інстанції або зупинення виконавчого провадження";

у частині другій слово "десятиденний" замінити словом "двадцятиденний";

частину третю доповнити абзацами другим і третім такого змісту:

"Невиконання боржником судового рішення про зобов'язання вчинити певні дії щодо майна стягувача або майна, присудженого на користь стягувача, протягом двох місяців з дня винесення постанови про відкриття виконавчого провадження за заявою стягувача є самостійною підставою для зміни способу і порядку виконання такого судового рішення шляхом стягнення з боржника суми вартості відповідного майна, крім випадків, коли стягувач перешкоджає провадженню виконавчих дій, вартість майна неможливо визначити або майно відповідно до закону не може оцінюватися.

Вартість майна визначається відповідно до вимог Закону України "Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні";

7) статтю 447 викласти в такій редакції:

"Стаття 447. Судовий контроль за виконанням судових рішень у цивільних справах

1. Судовий контроль за виконанням судових рішень у цивільних справах здійснює суд, який розглянув справу як суд першої інстанції.

2. Суд може здійснювати судовий контроль за виконанням судового рішення у порядку, встановленому цим розділом";

8) доповнити статтею 447¹ такого змісту:

"Стаття 447¹. Право на звернення із скаргою до суду

1. Сторони виконавчого провадження мають право звернутися до суду із скаргою, якщо вважають, що рішенням, дією або бездіяльністю державного виконавця чи іншої посадової особи органу державної виконавчої служби або приватного виконавця під час виконання судового рішення, ухваленого відповідно до цього Кодексу, порушено їхні права";

9) статтю 448 викласти в такій редакції:

"Стаття 448. Подання скарги та прийняття її до розгляду

1. Скарга подається стороною виконавчого провадження до суду, який розглянув справу як суд першої інстанції.

2. Скарга подається в письмовій формі і підписується стороною виконавчого провадження, її представником або іншою особою, якій законом надано право звертатися до суду в інтересах іншої особи.

3. Скарга повинна містити:

1) найменування суду першої інстанції, до якого подається скарга;

2) повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) (для фізичних осіб) особи, яка подає скаргу, її місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України (для юридичних осіб, зареєстрованих за законодавством України), реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб) за його наявності або номер і серію паспорта для фізичних осіб – громадян України, номери засобів зв'язку та електронної пошти (за наявності), відомості про наявність або відсутність електронного кабінету;

3) повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) (для фізичних осіб) інших учасників справи, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування

(для фізичних осіб), відомості про наявність або відсутність електронного кабінету;

4) ім'я (прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) державного виконавця чи іншої посадової особи органу державної виконавчої служби або приватного виконавця, рішення, дія чи бездіяльність яких оскаржуються;

5) ідентифікатор для повного доступу до інформації про виконавче провадження;

6) номер справи, в якій видано виконавчий документ, реквізити виконавчого документа;

7) дату, коли особа, яка подає скаргу, дізналася про порушення її прав внаслідок ухвалення оскаржуваних рішень, вчинення дій або бездіяльності державного виконавця чи іншої посадової особи органу державної виконавчої служби або приватного виконавця;

8) зміст оскаржуваних рішень, дій чи бездіяльності та посилання на порушену норму закону;

9) викладення обставин, якими заявник обґрунтовує свої вимоги;

10) перелік документів та інших матеріалів, що додаються до скарги.

4. До скарги додаються:

1) довіреність або інший документ, що посвідчує повноваження представника, якщо скарга подана представником і такі документи раніше не подавалися;

2) докази направлення копій скарги та доданих до неї матеріалів іншим учасникам справи з урахуванням положень статті 43 цього Кодексу.

5. Суд, встановивши, що скаргу подано без додержання вимог частин третьої та/або четвертої цієї статті, повертає її скаржнику без розгляду протягом чотирьох днів після її надходження до суду.

6. Про прийняття скарги до розгляду суд постановляє ухвалу та повідомляє відповідний орган державної виконавчої служби, приватного виконавця не пізніше наступного робочого дня після її прийняття до розгляду.

7. Якщо судове рішення, на підставі якого видано виконавчий документ, чи рішення, яке підлягає виконанню, набрало законної сили, то відсутність матеріалів судової справи у зв'язку з їх витребуванням судом апеляційної або касаційної інстанції не перешкоджає розгляду відповідної скарги, крім випадку зупинення виконання судового рішення судом касаційної інстанції або зупинення виконавчого провадження";

10) частину другу статті 449 викласти в такій редакції:

"2. Пропущений для подання скарги строк може бути поновлено судом за наявності поважних причин його пропуску на підставі клопотання особи, яка подає скаргу, що має бути заявлено одночасно зі скаргою.

У разі подання скарги з пропуском строку і за відсутності поважних причин для його поновлення та клопотання особи, яка подає скаргу, така скарга залишається судом без розгляду";

11) частину першу статті 450 викласти в такій редакції:

"1. Скарга розглядається у двадцятиденний строк з дня прийняття її до розгляду у судовому засіданні за участю стягувача, боржника і державного виконавця або іншої посадової особи органу державної виконавчої служби чи приватного виконавця, рішення, дія чи бездіяльність яких оскаржуються.

У виняткових випадках для належної підготовки справи для розгляду цей строк може бути продовжений не більше ніж на двадцять днів за вмотивованим клопотанням однієї зі сторін або з ініціативи суду";

12) частину другу статті 451 викласти в такій редакції:

"2. У разі встановлення обґрунтованості скарги суд скасовує оскаржувані рішення та визнає оскаржувані дії чи бездіяльність неправомірними і зобов'язує державного виконавця або іншу посадову особу органу державної виконавчої служби, приватного виконавця усунути порушення (поновити порушене право заявника)";

13) розділ VII доповнити статтями 453¹–453⁴ такого змісту:

"Стаття 453¹. Заява про зобов'язання подати звіт про виконання судового рішення

1. Суд, який розглянув справу як суд першої інстанції, за письмовою заявою стягувача може зобов'язати боржника подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення в цивільних справах:

1) що виникають із трудових правовідносин;

2) що виникають із сімейних правовідносин;

3) щодо відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи, чи шкоди, заподіяної внаслідок вчинення кримінального правопорушення;

4) щодо відшкодування шкоди, заподіяної особі незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду;

5) щодо відшкодування моральної шкоди;

6) щодо захисту прав споживачів;

7) щодо захисту честі, гідності та ділової репутації;

8) в інших спорах немайнового характеру.

2. Стягувач може звернутися до суду із заявою, передбаченою частиною першою цієї статті, в разі невиконання боржником судового рішення та за умови відкриття виконавчого провадження.

Якщо судові рішення набрало законної сили, то відсутність матеріалів судової справи у зв'язку з їх витребуванням судом апеляційної або касаційної інстанції не перешкоджає розгляду заяви, крім випадку зупинення виконання судового рішення судом касаційної інстанції або зупинення виконавчого провадження.

3. У заяві обов'язково зазначається ідентифікатор для повного доступу до інформації про виконавче провадження.

4. Якщо боржником, який не виконує судові рішення, є орган державної влади, орган місцевого самоврядування, суб'єкт господарювання державного або комунального сектору економіки, суд за письмовою заявою стягувача та за умови відкриття виконавчого провадження зобов'язує такого боржника подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення незалежно від характеру спору.

5. Якщо відповідачем є орган державної влади, орган місцевого самоврядування, суб'єкт господарювання державного або комунального сектору економіки, суд під час ухвалення рішення суду за письмовою заявою позивача може зобов'язати такого відповідача подати у встановлений судом строк звіт про виконання такого рішення незалежно від характеру спору.

Перебіг строку для подання звіту починається з дня набрання законної сили рішенням суду. Такий звіт розглядається за правилами статей 453³ і 453⁴ цього Кодексу.

Заява, передбачена абзацом першим цієї частини, може бути подана не пізніше завершення судових дебатів, а якщо справа розглядається в порядку спрощеного позовного провадження – не пізніше тридцяти днів з дня відкриття провадження у справі.

6. Суд під час ухвалення рішення суду за власною ініціативою може зобов'язати відповідача подати у встановлений судом строк звіт про виконання такого рішення незалежно від характеру спору, якщо суд допускає негайне виконання рішення суду. Такий звіт розглядається за правилами статей 453³ і 453⁴ цього Кодексу.

Стаття 453². Розгляд заяви про зобов'язання подати звіт про виконання судового рішення

1. Суд розглядає заяву про зобов'язання боржника подати звіт про виконання судового рішення (крім заяви, передбаченої частиною п'ятою статті 453¹ цього Кодексу) протягом десяти днів з дня її надходження в порядку письмового провадження, а за ініціативою суду чи клопотанням заявника – у судовому засіданні за правилами статті 450 цього Кодексу.

2. За наслідками розгляду заяви суд постановляє ухвалу про її задоволення або відмову у задоволенні та зобов'язання боржника подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення.

3. Встановлений судом строк для подання звіту про виконання судового рішення має бути достатнім для його підготовки. Достатнім є строк, який становить не менше десяти календарних днів з дня отримання боржником відповідної ухвали та не перевищує трьох місяців.

4. Суд може зобов'язати подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення особисто керівника боржника, якщо боржник є юридичною особою.

5. Ухвалу суду про відмову у задоволенні заяви може бути оскаржено в апеляційному порядку до суду апеляційної інстанції. Постанова суду апеляційної інстанції за результатами перегляду ухвали є остаточною і оскарженню не підлягає.

6. Ухвала суду про задоволення заяви та зобов'язання боржника подати звіт про виконання судового рішення є остаточною і оскарженню не підлягає. Заперечення на таку ухвалу включаються до апеляційної скарги на судові рішення, передбачене частиною першою статті 453⁴ цього Кодексу.

Стаття 453³. Розгляд звіту про виконання судового рішення

1. Суд розглядає звіт про виконання судового рішення протягом десяти днів з дня його надходження в порядку письмового провадження, а за ініціативою суду чи клопотанням сторін – у судовому засіданні за правилами статті 450 цього Кодексу.

2. Звіт боржника про виконання судового рішення має містити:

1) найменування суду, до якого подається звіт;

2) повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) (для фізичних осіб) особи, яка подає звіт, її місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб), поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України (для юридичних осіб, зареєстрованих за законодавством України), реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб) за його наявності або номер і серію паспорта для фізичних осіб – громадян України, номери засобів зв'язку та електронної пошти (за наявності), відомості про наявність або відсутність електронного кабінету;

3) повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) (для фізичних осіб) інших учасників справи, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб);

4) номер справи, в межах якої ухвалено відповідне судові рішення;

5) відомості про виконання боржником судового рішення, строк, порядок та спосіб його виконання;

б) у разі невиконання судового рішення: орієнтовні строки виконання такого рішення та їх обґрунтування; відомості про те, чи існують обставини, які ускладнюють виконання судового рішення боржником, які заходи вжито та вживаються боржником для їх усунення;

7) перелік документів та інших матеріалів, що додаються до звіту та підтверджують обставини, зазначені у ньому.

3. До звіту додаються:

1) довіреність або інший документ, що посвідчує повноваження представника, якщо звіт поданий представником і такі документи раніше не подавалися;

2) докази направлення копій звіту та доданих до нього матеріалів іншим учасникам справи з урахуванням положень статті 43 цього Кодексу.

Стаття 453⁴. Рішення за наслідками розгляду звіту про виконання судового рішення

1. За наслідками розгляду звіту боржника суд постановляє ухвалу про прийняття або відмову у прийнятті звіту, яку може бути оскаржено в апеляційному порядку за правилами частини п'ятої статті 453² цього Кодексу.

Оскарження ухвали не зупиняє її виконання.

2. Суд відмовляє у прийнятті звіту, якщо боржником не наведено обґрунтовані обставини, які ускладнюють виконання судового рішення, або заходи, які вживаються боржником для виконання судового рішення, на переконання суду, є недостатніми для своєчасного та повного виконання судового рішення.

Суд також відмовляє у прийнятті звіту, якщо звіт подано без додержання вимог частин другої та/або третьої статті 453³ цього Кодексу.

3. У разі постановлення ухвали про відмову у прийнятті звіту суд застосовує до боржника захід процесуального примусу у виді штрафу, а також додатково може встановити новий строк для подання звіту відповідно до частини третьої статті 453² цього Кодексу або за власною ініціативою розглянути питання про зміну способу і порядку виконання судового рішення.

4. Суд застосовує до боржника захід процесуального примусу у виді штрафу за правилами статті 148 цього Кодексу.

Якщо боржником є юридична особа та суд зобов'язав подати звіт про виконання судового рішення особисто керівника боржника, захід процесуального примусу у виді штрафу застосовується до такого керівника.

5. Суд розглядає питання про зміну способу і порядку виконання судового рішення за правилами статті 435 цього Кодексу.

6. У разі неподання звіту у строк, встановлений судом, або у разі подання звіту з порушенням такого строку та за відсутності поважних причин, які

унеможливили його вчасне подання, суд встановлює новий строк для подання звіту відповідно до частини третьої статті 453² цього Кодексу, а також застосовує до такого боржника захід процесуального примусу у виді штрафу.

7. Якщо суд прийняв звіт про виконання судового рішення, але боржником судове рішення виконано не в повному обсязі, суд одночасно встановлює новий строк для подання звіту відповідно до частини третьої статті 453² цього Кодексу".

3. У Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) частину першу статті 244 доповнити пунктом 6¹ такого змісту:

"6¹) чи є підстави для здійснення судового контролю, передбаченого частинами п'ятою, шостою статті 382 цього Кодексу";

2) частину шосту статті 246 доповнити пунктом 4¹ такого змісту:

"4¹) здійснення судового контролю, передбаченого частинами п'ятою, шостою статті 382 цього Кодексу";

3) абзац перший частини першої статті 271 викласти в такій редакції:

"1. У справах, визначених статтями 273–277, 280–286, 288, 289, 289⁵ цього Кодексу, суд проголошує повне судове рішення";

4) у статті 287:

частину першу доповнити реченням такого змісту: "У позовній заяві зазначається ідентифікатор для повного доступу до інформації про виконавче провадження (за наявності)";

частину четверту викласти в такій редакції:

"4. Адміністративна справа з приводу рішень, дій або бездіяльності державного виконавця чи іншої посадової особи органу державної виконавчої служби, приватного виконавця вирішується судом протягом двадцяти днів після відкриття провадження у справі.

У виняткових випадках для належної підготовки справи до розгляду цей строк може бути продовжений не більше ніж на двадцять днів за вмотивованим клопотанням однієї зі сторін або з ініціативи суду";

5) частину першу статті 294 доповнити пунктами 29 і 30 такого змісту:

"29) відмови у задоволенні заяви про зобов'язання суб'єкта владних повноважень подати звіт про виконання судового рішення;

30) прийняття або відмови у прийнятті звіту суб'єкта владних повноважень про виконання судового рішення";

б) частину першу статті 374 доповнити абзацом другим такого змісту:

"Якщо судове рішення, на підставі якого видано виконавчий документ, чи рішення, яке підлягає виконанню, набрало законної сили, то відсутність

матеріалів судової справи у зв'язку з їх витребуванням судом апеляційної або касаційної інстанції не перешкоджає розгляду заяви, передбаченої абзацом першим цієї частини, крім випадку зупинення виконання судового рішення судом касаційної інстанції або зупинення виконавчого провадження";

7) у статті 378:

частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:

"Якщо судове рішення, на підставі якого видано виконавчий документ, чи рішення, яке підлягає виконанню, набрало законної сили, то відсутність матеріалів судової справи у зв'язку з їх витребуванням судом апеляційної або касаційної інстанції не перешкоджає розгляду заяви, передбаченої абзацом першим цієї частини, крім випадку зупинення виконання судового рішення судом касаційної інстанції або зупинення виконавчого провадження";

у частині другій слово "десятиденний" замінити словом "двадцятиденний";

частину третю доповнити абзацом другим такого змісту:

"Невиконання суб'єктом владних повноважень судового рішення, яке набрало законної сили, щодо обчислення, призначення, перерахунку, здійснення, надання, одержання пенсійних виплат, соціальних виплат непрацездатним громадянам, виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, виплат та пільг дітям війни, інших соціальних виплат, доплат, соціальних послуг, допомоги, захисту та пільг протягом двох місяців з дня набрання законної сили судовим рішенням є самостійною підставою для зміни способу і порядку виконання такого судового рішення шляхом стягнення з такого суб'єкта владних повноважень відповідних виплат";

8) доповнити статтею 381¹ такого змісту:

"Стаття 381¹. Судовий контроль за виконанням судових рішень в адміністративних справах

1. Судовий контроль за виконанням судових рішень в адміністративних справах здійснює суд, який розглянув справу як суд першої інстанції.

2. Суд може здійснювати судовий контроль за виконанням судового рішення у порядку, встановленому статтями 287, 382–382³ і 383 цього Кодексу";

9) статтю 382 викласти в такій редакції:

"Стаття 382. Заява про зобов'язання подати звіт про виконання судового рішення

1. Суд, який розглянув адміністративну справу як суд першої інстанції і ухвалив судове рішення, за письмовою заявою особи, на користь якої ухвалено судове рішення і яка не є суб'єктом владних повноважень, або за власною

ініціативою може зобов'язати суб'єкта владних повноважень, не на користь якого ухвалене судове рішення, подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення.

В адміністративних справах з приводу обчислення, призначення, перерахунку, здійснення, надання, одержання пенсійних виплат, соціальних виплат непрацевдатним громадянам, виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, виплат та пільг дітям війни, інших соціальних виплат, доплат, соціальних послуг, допомоги, захисту та пільг за письмовою заявою заявника суд зобов'язує суб'єкта владних повноважень, не на користь якого ухвалене судове рішення, подати звіт про виконання судового рішення.

2. У заяві зазначається ідентифікатор для повного доступу до інформації про виконавче провадження (за наявності).

3. Якщо судове рішення набрало законної сили, то відсутність матеріалів судової справи у зв'язку з їх витребуванням судом апеляційної або касаційної інстанції не перешкоджає розгляду заяви, крім випадку зупинення виконання судового рішення судом касаційної інстанції або зупинення виконавчого провадження.

4. Відсутність виконавчого провадження з примусового виконання судового рішення не перешкоджає розгляду заяви.

5. За письмовою заявою заявника суд під час ухвалення рішення суду може зобов'язати суб'єкта владних повноважень, не на користь якого ухвалене таке рішення, подати звіт про його виконання.

Перебіг строку для подання звіту починається з дня набрання законної сили рішенням суду.

Заява, передбачена абзацом першим цієї частини, може бути подана не пізніше завершення судових дебатів, а якщо справа розглядається в порядку спрощеного позовного провадження – не пізніше тридцяти днів з дня відкриття провадження у справі.

6. Суд під час ухвалення рішення суду за власною ініціативою може зобов'язати суб'єкта владних повноважень, не на користь якого ухвалене таке рішення, подати у встановлений судом строк звіт про виконання рішення суду, якщо суд допускає його негайне виконання";

10) доповнити статтями 382¹–382³ такого змісту:

"Стаття 382¹. Розгляд заяви про зобов'язання подати звіт про виконання судового рішення

1. Суд розглядає заяву про зобов'язання суб'єкта владних повноважень подати звіт про виконання судового рішення (крім заяви, передбаченої частиною п'ятою статті 382 цього Кодексу) протягом десяти днів з дня її надходження в порядку письмового провадження, а за ініціативою суду чи клопотанням

заявника – у судовому засіданні з повідомленням учасників справи. Неприбуття у судове засідання осіб, які були належним чином повідомлені про дату, час і місце розгляду, не перешкоджає судовому розгляду.

2. За наслідками розгляду заяви суд постановляє ухвалу про її задоволення або відмову у задоволенні та зобов'язання суб'єкта владних повноважень подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення.

3. Встановлений судом строк для подання звіту про виконання судового рішення має бути достатнім для його підготовки. Достатнім є строк, який становить не менше десяти календарних днів з дня отримання суб'єктом владних повноважень відповідної ухвали та не перевищує трьох місяців.

4. Суд може зобов'язати подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення особисто керівника суб'єкта владних повноважень.

Якщо суб'єктом владних повноважень є колегіальний орган і судовим рішенням такого суб'єкта владних повноважень зобов'язано вчинити певні дії, суд може зобов'язати подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення кожного з членів такого колегіального органу, до чийх повноважень, завдань чи функцій належить забезпечення виконання такого судового рішення.

5. Ухвалу суду про відмову у задоволенні заяви може бути оскаржено в апеляційному порядку до суду апеляційної інстанції. Постанова суду апеляційної інстанції за результатами перегляду ухвали є остаточною і оскарженню не підлягає.

6. Ухвала суду про задоволення заяви та зобов'язання суб'єкта владних повноважень подати звіт про виконання судового рішення є остаточною і оскарженню не підлягає. Заперечення на таку ухвалу включаються до апеляційної скарги на судове рішення, передбачене частиною першою статті 382³ цього Кодексу.

Стаття 382². Розгляд звіту про виконання судового рішення

1. Суд розглядає звіт суб'єкта владних повноважень про виконання судового рішення протягом десяти днів з дня його надходження в порядку письмового провадження, а за ініціативою суду чи клопотанням сторін – у судовому засіданні з повідомленням учасників справи. Неприбуття у судове засідання осіб, які були належним чином повідомлені про дату, час і місце розгляду питання, не перешкоджає судовому розгляду.

2. Звіт суб'єкта владних повноважень про виконання судового рішення має містити:

- 1) найменування суду першої інстанції, до якого подається звіт;
- 2) повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) (для фізичних осіб) особи, яка подає звіт, її місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування

(для фізичних осіб), поштовий індекс, ідентифікаційний код юридичної особи в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України (для юридичних осіб, зареєстрованих за законодавством України), реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб) за його наявності або номер і серію паспорта для фізичних осіб – громадян України, номери засобів зв'язку та електронної пошти (за наявності), відомості про наявність або відсутність електронного кабінету;

3) повне найменування (для юридичних осіб) або ім'я (прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) (для фізичних осіб) інших учасників справи, їх місцезнаходження (для юридичних осіб) або місце проживання чи перебування (для фізичних осіб);

4) номер справи, в межах якої ухвалено відповідне судове рішення;

5) відомості про виконання суб'єктом владних повноважень судового рішення, строк, порядок та спосіб його виконання;

6) у разі невиконання судового рішення: орієнтовні строки виконання такого рішення та їх обґрунтування; відомості про обставини, які ускладнюють виконання судового рішення суб'єктом владних повноважень, які заходи вжито та вживаються ним для їх усунення;

7) перелік документів та інших матеріалів, що додаються до звіту та підтверджують обставини, зазначені у ньому.

3. До звіту додаються:

1) довіреність або інший документ, що посвідчує повноваження представника, якщо звіт поданий представником і такі документи раніше не подавалися;

2) докази направлення копій звіту та доданих до нього матеріалів іншим учасникам справи з урахуванням положень статті 44 цього Кодексу.

Стаття 382³. Рішення за наслідками розгляду звіту про виконання судового рішення

1. За наслідками розгляду звіту суб'єкта владних повноважень суд постановляє ухвалу про прийняття або відмову у прийнятті звіту, яку може бути оскаржено в апеляційному порядку за правилами частини п'ятої статті 382¹ цього Кодексу.

Оскарження ухвали не зупиняє її виконання.

2. Суд відмовляє у прийнятті звіту, якщо суб'єктом владних повноважень не наведено обґрунтовані обставини, які ускладнюють виконання судового рішення, або заходи, які вживаються ним для виконання судового рішення, на переконання суду, є недостатніми для своєчасного та повного виконання судового рішення.

Суд також відмовляє у прийнятті звіту, якщо звіт подано без додержання вимог частин другої та/або третьої статті 382² цього Кодексу.

3. У разі постановлення ухвали про відмову у прийнятті звіту суд накладає на керівника суб'єкта владних повноважень штраф у сумі від двадцяти до сорока розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, а також додатково може встановити новий строк подання звіту відповідно до частини третьої статті 382¹ цього Кодексу або за власною ініціативою розглянути питання про зміну способу і порядку виконання судового рішення.

4. Половина суми штрафу стягується на користь заявника, інша половина – до Державного бюджету України.

5. Суд за клопотанням суб'єкта владних повноважень може зменшити розмір штрафу або звільнити від його сплати на підставі доказів, що підтверджують здійснення керівником такого суб'єкта владних повноважень дій, які спрямовані на виконання судового рішення та які, на переконання суду, на момент розгляду звіту є достатніми і вичерпними.

Якщо судове рішення стосується здійснення виплат (пенсійних, соціальних тощо), суд може зменшити розмір штрафу або звільнити від його сплати на підставі доказів, які підтверджують відсутність бюджетних асигнувань у суб'єкта владних повноважень та вжиття його керівником всіх необхідних заходів для встановлення таких бюджетних асигнувань, які, на переконання суду, на момент розгляду звіту є достатніми і вичерпними.

6. Суд на підставі відповідних доказів зменшує розмір штрафу, накладеного на керівника суб'єкта владних повноважень, на суму штрафу, який було накладено за такі самі дії державним виконавцем відповідно до законодавства про виконавче провадження.

7. Ухвалу суду про накладення штрафу може бути оскаржено в апеляційному порядку до суду апеляційної інстанції за правилами статті 149 цього Кодексу.

З наступного дня після набрання ухвалою законної сили на суму штрафу без додаткового судового рішення нараховується пеня у розмірі три відсотки річних з урахуванням індексу інфляції.

8. Якщо суб'єктом владних повноважень є колегіальний орган і суд зобов'язав подати звіт про виконання судового рішення його членів, за наслідками розгляду звіту про виконання судового рішення суд, враховуючи індивідуальні дії або бездіяльність кожного з членів такого колегіального органу, своєю ухвалою може накласти штраф на членів, які в межах своїх повноважень, завдань чи функцій не забезпечили виконання судового рішення.

У разі неподання звіту у строк, встановлений судом, суд своєю ухвалою встановлює новий строк для подання звіту відповідно до частини третьої статті 382¹ цього Кодексу, а також накладає штраф на кожного з членів колегіального органу, які не подали зазначений звіт.

9. Суд розглядає питання про зміну способу і порядку виконання судового рішення за правилами статті 378 цього Кодексу.

10. У разі неподання звіту у строк, встановлений судом, або у разі подання звіту з порушенням такого строку та за відсутності поважних причин, які унеможливили його вчасне подання, суд встановлює новий строк для подання звіту відповідно до частини третьої статті 382¹ цього Кодексу, а також накладає штраф на керівника такого суб'єкта владних повноважень.

11. Якщо суд прийняв звіт про виконання судового рішення, але суб'єктом владних повноважень відповідне судове рішення виконано не в повному обсязі, суд одночасно встановлює новий строк для подання звіту відповідно до частини третьої статті 382¹ цього Кодексу".

4. В абзацах другому, третьому і двадцять восьмому підпункту 1 пункту 3 розділу XI "Прикінцеві положення" Закону України "Про лікарські засоби" (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 20–21, ст. 84) цифри "283"² замінити цифрами "284"¹".

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім пункту 4 розділу I цього Закону, який набирає чинності з дня введення в дію Закону України "Про лікарські засоби" від 28 липня 2022 року № 2469–IX.

2. Справи у судах першої, апеляційної та касаційної інстанцій, провадження у яких відкрито до набрання чинності цим Законом, розглядаються з урахуванням особливостей, що діють після набрання чинності цим Законом.

Президент України

м. Київ
21 листопада 2024 року
№ 4094–IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ